

pozvanjajoč v ozarah
in zapleše naokrog.

V lesenem čebričku
blodijo poljane.

Mešetarji sedijo v krčmi
na klopeh pod medeninastimi vrči
in zabava jih pogled na piščeta
v klonici.

Vino vnovič čudežno
ozeleni strasti
nevestam, ki smejijo
se med rjuhami.

PIERROT

Gino Nogara

Most San Lorenzo.

To je preteklost: kot počasna reka je,
ki ga pod valom grize in spodjeda,
medtem ko je sedanjost kakor voda,
ki uzreš jo in ni je več. Nekoč sem spomnil
se nje, ki je čakala ob teh zideh,
nje, ki ponujala se je jokaje.
Odklonil sem zavoljo sanj, tako pravljicnih
v mladostnih dneh.

Most San Lorenzo,
ki skriti te bršljan ovija,
na prevarane strasti
temačen, trdoživ spomin ohranjaš. Reci mi:
ali lahko ujamemo nasprotni tok
vodá in vrnemo jih v zlate čase?